

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe 1/2 de an	6 »	
Pe un an	12 »	

Raport din Cluj.

Klausen-pork, luna sept. 1900.

Maiestate archipăsărească!
Preagrefosule Rege!

De când acest afurisit glob de imală se învêrtește în jurul pururea neunsei sale osii, multe s'aũ întêmplat și împlântat, care de care mai cu córne și care de care mai cu códá, dar nici una mai cu córne și mai fără de cap ca întêmplarea din septemána aia, știți, într'o ȃi de Marți și chiar aici în vestitul Klausen-pork.

S'a *descoperit* după noi, orí *desvêluit* după «Tribuna» o *mistificare* după noi, orí *falsificare* după «Tribuna», care era cât p'ací să provóce o totală estirpare a elementului românesc cu dóuë parale în trei pungi saũ cu trei parale în dóuë pungi.

Íată cum:

În Cluj sunt multe asoțieri românești: reuniuni, conciliabre, comitete bisericeș i și scolastice, conventicule, secții, secționări, *despărțeminte* (așa, că fiecare persoană formează câte-un despărțemânt), matre, filiale, instituțiuni culturale și neculturale, etc. — Tóte aceste î-și aũ capul lor nepropriu și códá lor proprie; la unele lucră numai códá, la altele numai capul (fără de cap), iar la altele și capul și códá. De categoria celor d'ântâiũ se ține *curatoratul bis. gr. cat. de aici*, de a dóua categorie se ține *despărțemântul asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român*. Aici códá ca'n palmă, totul e capul. La această «secție», cum ar ȃice

convocătorul publicat în «Tribuna», este coadunat tot ce avem noi, românii clujeni mai bun, mai românesc și mai sentimental. Ședințele se țin în restaurantul «bărdașul», conlusiile se aduc cu unanimitate, ca și cum ar fi un singur membru, disonanță nu esistă.

În anul espirat această secție a ținut adunături berechet și tot'd'auna s'aũ finit cu următórele conluse memorabile:

I. Întreaga secție să ȃa parte in corpore la panegiricul ce-l va rostí înteleptul secretar al despărțemântului Don Negrilla în memoria marelui mecenate I. Petran.

Acest conluc s'a realizat, secretarul Don Negrilla a ținut panegiricul și tot el *singur a fost in corpore present*, decí lucru natural, că cei «presenti» aũ fost fórté mulțumiți, ma aũ remas încântați chiar de acest fenomenal panegiric.

II. S'a decis cu *unanimitate*, ca să se arate cu *anonimitate* la judecătoria criminală că adicătilea fostul director a făcut o socoteală-sminteală cu o sumă de 50 fl. — Secretarul propune pe sama fostului director un minimal de 5 ani pușcárie, fiindcă — susține mneasa — de și a mâncat și beut și dânsul din această sumuliță, dar gologani n'a căpêtat, cea ce din punct de vedere moralo-corecto-social nu este la loc... (această esplicație sensațională a fost întreruptă de mișcarea mișcamentală de pre ședut al unui voluminos membru); apoi să se ceară plenipotență dela comitetul central pentru începerea unui proces de desdaunare. Tóte

aceste au decurs ca apa și cu astfel de concluziuni fenomenale s'a încheiat activitatea literară-culturală-morală-rurală a despărțământului Cluj pro anul 5660 după călindarul jidovesc.

Activitatea comitetului macedonean, pardon!... am greșit: al despărțământului pro anul curent, adicățilea 5661 după călindarul jidovesc a fost mai puțin rodnică decât în anul precedent, din următoarele motive:

Susmăritul comitet încă astă-iarnă cu ocasiunea onomasticeii directorului seii, coadunărit în localitatea îndatinată și-a stătorit programa sa literară *hoc modo*:

«Despărțământul asociațiunei pentru literatura și cultura românească, secția Cluj, î-și va ținea adunătura degeneră iestimp la 16 august în Cluj-monoștor (grădina «la schiopul») cu următorul pro(st)gram:

1. Cuvânt de deschidere prin drectorul despărțământului *Indreiü Li-Hung-Ciang*;

2. Raportul comitetului prin secretarul Don Negrilla;

3. Alegerea alor 2 comisiuni, cari se lucreze pentru comitet *orî-ce*, dar necondiționat în direcțiune opusă diametral;

4. Până ce comisiunile vor lucra, directorul desp. va da cetire într'o limbă dulce românească disertației sale «*Historia quinquaginta florenum, vel una suta coronarum, ex puncto de vedere literalis et moralis*»;

5. «*Nici dincóce, nici din colo*», satiră de Pimi Capropolos, declamată de genialul Tandă-Mandă, Dr Ghiță... (*ille, illa, il-lud*);

6. «*Accentuarea în limba română*» de Iohn Cârnescu-lungu;

7. Alegerea alor doi membri spre a merge la băile Herculane ca să scalde actele comitetului;

8. Alegerea unui președinte de onóre în persóna marelui patriot Sarafoff;

9. Închiderea adunăturai *pentru totdeauna*.

Din nefericire însă, acest program fin-de-siécle a vădüt lumina țilei în colónele «Tribuneii», înainte de a fi debutanții pregătiți cum se cade, cea ce a făcut ca genialul comitet să-și iase din țipini și să depeșeze «Tribuneii» prin directorul seu (*în românește*, căci cei dela «Tribuna» nu înțeleg limba în care pertractează comitetul când acesta desbate în salónele directorului seii) următoarele: «*Mistificanție, közleményul nu tortolmozlește fidel müködésu nost literar, un punct principal «Hora» jucată de bizottsag e mellözlită. Terremtette! — Indreiü, igozgotăul desp. și boxer emerit din Șomcuta*».

«Tribuna» apoi la rëndul seii, ca orî-ce alta fóie cinstită î-și exprimă condolențele sale pentru această «mistificanție» și trimite momentan manuscrisul la adresa directorului desp. ca acesta eruând pe oribilul autor să-și facă cheful cu el.

La primirea manuscrisului, directorul a convocat comitetul și... terribile dictu!... au eșit la iveală cu următoarele concluziuni:

1. Să se curenteze anonimul autor prin organul oficios al comitatului Sătmar, care e fórte lăjit mai ales

în Șomcuta-mare, și după ce se va pune laba pe «atenator» acesta să fie decapitat brevi manu.

2. Toți numerii «Tribuneii» să se confiște și să se ardă în cuptorul «hăl de flechen» din ospătăria «la bărdașul». Și de aici încolo să se aboneze «Vulturul» în locul «Tribuneii».

3. Grădina «la schiopul» arătată în convocătorul «Tribuneii» să se șteargă semel pro semper din catalogul locurilor publice de elită.

4. Iohn Cârnescu-lungu pentru nepregătirea temei înainte de a se publica «Accentuarea în limba română», de aci încolo are să accentueze când predicălește punând accentul pe silaba primă și nu pe ultima, d. e. în loc de *acuum-aacum*, în loc de *iubițiloor-iuuubiților*, în loc de *dusmaaaan-duuuușman*, etc.

«Frate-mi-te bun»-ul nostru Dr Stefan însărcinat cu adunarea numerilor din «Tribuna» și-a legat un sac de grumază și a cutrierat Clujul din dungă 'n dungă, dar fără ceva rezultat mai favorabil, deórece *numai 2 numeri* a găsit pe la 2 inși cari nu sunt «nici dincóce nici din colo» și pare-mi-sé un număr îmboțit la *Disfi Vaszali*, directorul «Economului», hăl' cu spatele late, create anume ca să îmblătească pe ele Plontya-Schiopecu, Cârnescu-lungu, Pimi Capropulus, Indreiü Li-Hung-Ciang, Don Negrilla și alți sfinți din cartea fieratului mecenate român Ladislaü Vajda de Glod.

Eșind vestea senzațională, că atentatorul se află în Klausen-pork, numitul comitet numai de cât a pus păzitori în tóte colțurile orașului, aleșuind tótă nóptea spre a-l prinde. Iată și lista «bakterilor»:

Indreiü Li-Hung-Ciang și cu Plontye-Schiopecu (strada cătră Mănăștur),

Pimi Capropulus (strada cătră Someșfălăü),

Dr. Ghiță... ille, illa, il-lud (strada cătră Papfălăü),

Dr Stefan (sub șanț),

Plați cu secretarul Don Negrilla (strada muzeului),
Cârnescu-lungu cu «vicarul apostolic» Poșa Mitru-Minciunogenitus (strada cătră Feleac).

Astfel lei la pândă s'au hotărît pentru alungarea eventualului somn, că unul dintr'o stradă să fluere, iar celalalt din cealaltă stradă să jóce.

Punct la 4 óre din zorî s'a auđit un puternic glas: «E prins!» și toți am alergat la reședința comitetului bucurându-ne, că atentatorul e înhățat. Dar ce să veđi?! E prins, dar ce? Micul copilaș al D-rului Isac fiind pescar isteș și pasionat, *a prins un pescuț...*

Decepiunea ne-a fost mare. Toți ne-am adus aminte de epocala citațiune a sfinției sale Mitru-Minciunogenitus când cu ocasiunea unei predici a accentuat cu multă evlavie: «*Dómne! Tótă nóptea ne-am trudit și nimica n'am căpătat!*»

Atâta din aceasta istorie, maietate archipăsărească iar acum mă întorc cu rugăminte să mă dai pe mâna «comitetului» orî pe mâna lui Disfi Vaszali, orî pe mâna dracului, tot-atâta...

De încheiare numai atâta încă: Întru pomenirea

sus descrisei nopți critice, comitetul a publicat în fôia sa oficiôsă «Ujság» din loc următorul marș, care se pôte cânta și descânta după melodia «Pasere galbenă 'n códă»:

Frunză verde lemn uscat,
Deș, că tare ne-am blamat!...
Bat'o tocu hienie,
Reș ne strică 'n omenie.

În frunte l'al nost falang
Stă moș-Indreiș Li-Hung-Ciang,
Împroșcând din ochi schintei:
«Lásze, ke dá io lá ej!!!»

Și táce io rinduiál
Ku «Ujság» á noszt jurnal,
Tokám in káp táre bine
Pe Disfi ka pe un kinel!»

«Bravó! Éljen! Bogdaprost!
Să trăiască capul nost!»
Strigă toș entusasmaș
Aș Clujului «diplomaș». —

«Din Cârpaș și până 'n mare,
Din Cluj la Șomcuta-mare,
Cu toșii î-șii vom urma,
Nici când nu te vom lása!»

Îar Indreiș însufleșit
Le strigă 'n ton ascușit:
«O, tu ceata mea divină!
Să trăiască litra plină!!!»

Fulger.

Din casarmă.

Sergentul: Măi Pop Dumitru, să-mi spuș tu ce-ș terenul.

Pop (privește în jur și tace.).

Sergentul: Nó, cătaș numai la măgarul acestal Aleargă ziua întregă în el și nu știe ce e terenul. Eș, o știi acuma?

Pop (sfios): O părechie de boconcel

Sincer.

Păcală era din nouș în lipsă mare de banș. Avea o fôme de lup, banș ca'n palmă și credit încât ferș dômne.

Intr'o đi întră într'un restaurant unde zări la o masă pe un domn, care la plată dădu o hărtie de 50 fl.

Păcală firește se dusē numai decăt la masa luș și începând să se întreșină, cum, cum nu d'odată numai ș cere 5 fl. împrumut.

Străinul î-l privi ușmit.

— Bine, dar cum viș să cerș dela mine împrumut, când eș abșa te cunosc?

— Știi — ș răspunsē Păcală sincer — cei cari mă cunoscc măi bine nu-mș daș!

Străinul rșe una bună și-ș dădu 5 fl.

Galant.

— Ah, ești dară din N.? Măi e acolo ceva demn de vęđut afară de d-ta?

Prospecte bune.

— Eș, frate, știi, șii-am împrumutat măi săptămșnile trecute 5 fl. Î-șii măi aduci aminte?

— Cum nu! *In veci n'am să ușt, că-șii datorez cu 5 fl.*

Diplomatic.

Obristul: Nu înșeleg, domnule locotenent, cum poșii zimbi la vorbele mele așa de serióse.

Locotenentul: Mē rog de ertare, domnule obrist, asta î-șii are pricina: Dacă fac o față serióșă îndatā observă toșii camaradıii că mē doșeneșii; dacă zimbesc însă, cred cu toșii că domnul obrist m'a înșitat la cină.

În muzeu.

Ciceronele: Aici, domnilor, vedeți căpățina renumitului scriitor Enache.

Un străin: Dar cealaltă căpățină din stîngă a cui e?

Ciceronele: Și aceea e alui Enache, dar din vremea, când îmbla încă la școlă.

Visul lui Cula.

Cula țiganul avu într'o noapte un vis frumos, peste măsură de frumos. Visă anume că a găsit în mijlocul drumului o ploscă de rachiu de prune. Fiind ger mare — o visa și asta — se pusă să încăldească nițel rachiul ca apoi să-l bea cu atât mai mare poftă.

Dar vedeți, pacostel! chiar când voia să ducă la gură rachiul încalzit și să tragă o înghițitură de cele sdravene — ptiu, firea-i al naibii! — Cula se trezește.

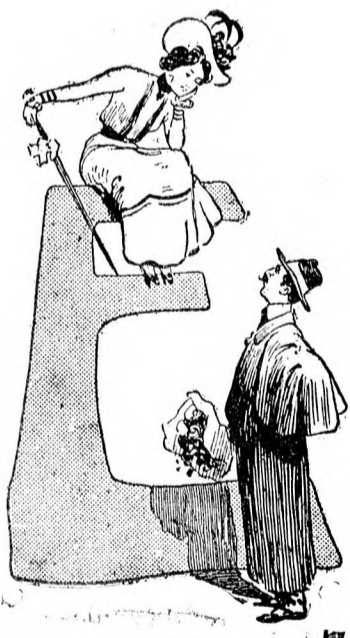
— Așa-mi trebuie, prost și nerecunoscător ce's — se văită acum Cula — așa-mi trebuie! De mă îndestuiam și cu rachiul rece mi-ași fi stîmpărat setea pe o lună întregă!

Cu greu.

Ilie Turac avea să stee șildboc înaintea locuinței generalului. Se preimblasă deja 2 cîsurî și era frînt de oboseală. În urmă se aședă pe pragul ușii, când trecu înaintea lui generalul.

— Ce faci acolo? — î-l întrebă acesta.

— D'apoi iacă *șed* aici și *stai* șildboc! — îi răspunse Ilie.

Precaut.

— Și dacă ți-ași spune acum, dragă domnișoră, că te iubesc, că fără d-ta viața pentru mine nu are preț, că fără d-ta nu pot trăi,

— ași avea nădejde că mai asculta?

— Cu părere de rău trebuie să-ți spun, că nu te-ași putea asculta.

— Atunci mai bine nu ți-o spun!

Fetele la universitate.

Mărita, deșu, pân' acum
Se puteau prin baluri numa
Fetele cele mai multe,
Căci dând la o parte gluma
Unde ar și fi putut
Conveni așa plăcut?

Ași sunt vremile schimbate
N'or mai sta nemăritate
Fetele, căci pot să imble
Și la *universitate*:
Și aci pot conveni
Cu studenți în orî ce di.

Lași profesorul a tóce
Tu te uiți la ea, ce face,
Îi suriți, ea î-ți zimbește.
Spună dascălul ce-î place
Cu-ale lui nu te-î strica
Numai de-o câștigă pe ea.

Ași nițel, mâne o leacă
Pofta de'nvețat î-ți seacă...
Numai dorul ei nu-î cale,
Nu e modru să-ți mai treacă...
Este scris c'-al ei să fi...
Veniți fetelor aci!

Diderot.

Dela casarmă.

Sergentul: Câte părechî de ghetе are fiecare soldat?

Voluntarul: Câte două!

Sergentul: Din — — ?

Voluntarul: Din piele de vițel!

Sergentul: Că voluntarii eștia tóte vor să le știe mai bine! — Din carî o părechie totd'auna trebuie să fie curățită.

*

Sergentul: Ce trebuie să fie acela pe care î-l îngropă cu onoruri militare?

Recrutul: Mort!

Căsătorii moderne.

- Nu cunoști, frate, dama ce trece aici pe lângă noi?
- Numai așa în treacăt.
- Cine e?
- *Nevasta mea.*

Pe stradă.

- Fi bun, frate, împrumută-mă cu 10 fl.
- Cu plăcere, dar n'am decât 5.
- O, nu face nimic, *cu ceilalți 5 î-mi rămai dator.*

Satisfacția.

Papură din întâmplare o calcă pe picior pe dómna Safta, soția doctorului Pipirig.

Pipirig firește numai decât se repede la Papură și-i cere satisfacție.

- Veđi, acolo în colț dama cea în negru? — î-l întreabă Papură.
- Cea cu un evantai în mână?
- Acea.
- O vėd!
- Bine, veđi aceea e soția *mea* mergi de-o calcă acum și d-ta pe picior!

Seuză de copil.

Ghiță era un băiat cam sburdalnic. N'avea stare, mereu păția ceva, sau se bătea cu cineva.

— Dacă te vei mai bate cu cineva, și voi mai vedea ceva sgărietură pe față, să știi că ai pățit-o cu mine! — îi dîsă într'o dî tatăl seû.

În dîua următoare, firește, Ghiță vine acasă cu o rană la frunte.

— Ce ai iar la frunte? — i-l întrebă mînios tatăl seû.

— Mî-am . . . mî-am mușcat-o! — răspunde Ghiță înfricat.

— Dar cum se póte așa ceva?

— D'apoî, dragă tată, *m'am urcat pe un scaun!*

Dar încă.

Hans și Michel filozofează.

— Totuși mare minune a fost aceea, când Dumnezeu a făcut lumea din *nimic*, — dîsă Hans.

— Deû, așa-î, — îi respunsé Michel, — dar încă dacă ar fi avut din ce-o face, ce lume ar mai fi făcut!

Cauze deosebite.

În luptele Burilor în contra englezilor aû luat parte și mulți voluntari streini. Doi dintre aceștia zăceau odată ascunși la o margine de pădure și ca să le treacă de urît se puseré la vorbe.

— Și de ce ai venit tu aici să iaî parte la lupte?

— Știi, n'am soție și-mî place bătaia. Dar pe tine ce te-a mînat aici?

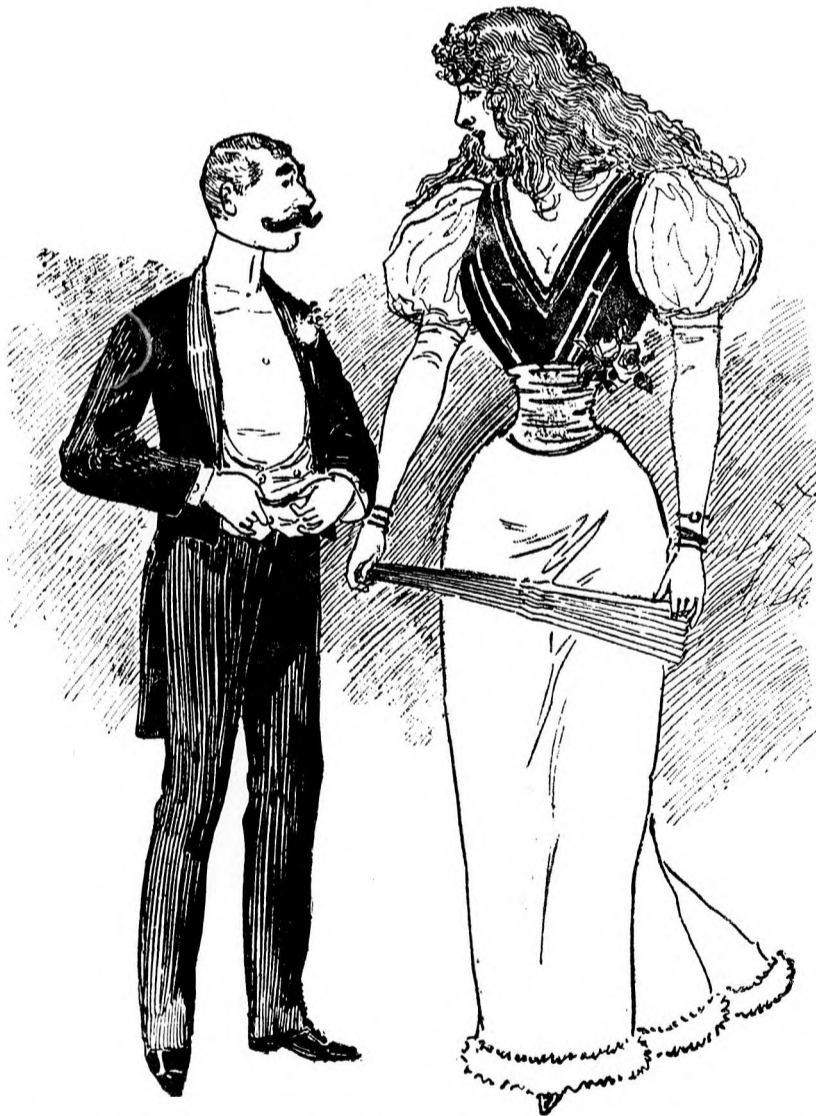
— Togmai cauza opusă: eû am soție și nu-mî place bătaia!

Sfat bun.

Directorul de teatru: Nu ai nici cât de puțin talent domnule. Crede-mé, când ți-o spun eû. Du-te acasă și alege-ți ce-va ocupație seriósă. Ásta e lucrul cel mai bun, ce-ți pot recomanda în interesul D-tale și al ome-nimiî.

Tinerul: Nu, domnule director, pentru teatru î-s gata să mor.

Directorul: Fie și așa, asta de altmintenî e și mai bine pentru — omenime!

DEPLASAT.

— O, dragă domnișórá, dacă mé ascultî să fîi a mea am *să te port pe mîni!*

Șcôla prinților.

Profesorul (în óra de istorie): Acum trecem la împératul roman Caligula. Ce știe alteța Ta despre acest împérat?

Prințul (tace, făcînd o pauză lungă).

Profesorul: Fórte drept, alteță; cu cât mai puțin se vorbește despre acest domnitor, cu atât e mai bine.

Seuza lui.

Judecătorul: Wassergurk Dolfi, d-ta ești pírit că l'ai lovit pe píritorul cu o sticlă în cap, încât sticla s'a făcut tot bucăți.

Wassergurk: Minonatele! Tita necaz, sticlele fost și așa crepat!

Doliu adînc.

— Eî, și cu tóte ca ți-a murit soția, și anul ásta vei merge la băi?

— Da, domnule, dar la marea *neagră*.

Nécaz mare.

Nevasta: Ce cauți cu atâta zor, bărbate?

Bărbatul: Nu știu unde mî-am pus ochelariî și acum înzădar îi caut, căci dacă nu-î am pe nas nu-î pot vedea.

PROFUNDITĂȚI ADÎNCI.

— Spicuirii enciclopedice. —

— Apoi mai ești adese, chiar contra voinții forțat de a pune o chestiune mai jos decum merită. Să zicem de exemplu, că se perde un căpău și faci un anunț de căutare. Aceste placate trebuiesc atunci fără multă cugetare, cât de jos afișate *ca să pótă toți căpăii pasanți să le cetească.*

Tribuna: «La Era nouă» XII.

Numai nu cred să le poți afișa atât de jos, încât «căpăii să pótă să le cetească». Căpăii — la noi cel puțin — nu știu citi. Pe la Orăștie pôte va fi altminteri.

— Aici se prepară renumeurile calpe, țuicile de clică, bifstecurile oportunizmului . . .

Ibidem.

Da, da, și sarmalele absurdității, ardeii împluți ai activității, șligovițul poeziei, papăra politice.

— Dómne! ce-i de făcut! óre ași avea curajul de a destăinui secretul meu mamei mele cumcă eu iubesc pe altul? Ah! e peste puțință a descoperi acest secret al inimii mele, căci cunosc furia ei!

«Mireasă furată» — Familia, 37.

Adecă furia inimii! O sermană inimă!

Cuî cu cui.

Cântăreața renumită Georgi promisese odată prințului Condé că o să ee parte la un concert aranjat de el. Bazându-se pe promisia asta prințul Condé firește invită o societate numerosă și aleasă.

Cei invitați erau deja de mult întruniți, dar Georgi ca'n palmă. Prințul trimite un servitor să vadă ce pôte fie cauza întârzierii.

— O, Dumneșul meu! — îi răspunde acestuia cântăreața — is în negligé și până mă îmbrac concertul s'a sfârșit de mult. Rógă-l pe domnul Condé să mă scuze, că am uítat de promisia dată.

Prințul avea obiceiul să invite din când în când actorii și acrițele mai renumite la cină. Câte-va săptămîni după concert o invită și pe cântăreața Georgi.

Ea firește vine îmbrăcată și împodobită ca o regină, dar trebuie să aștepte aproape un cîas întreg în antișambră, unde abia putea sta de frig și nerăbdare.

În urmă vine un servitor.

— Mă rog de ertare — îi dîce cu un zimbet cam ironic — prințul a uítat că v'-a invitat la cină și cineaș în oraș.

O istorióră hazlie.

Marele «sdrobitor al naționalităților», «ganeful» politic par excellence, domnul Coloman Tisza ȃilele trecute și-a ținut aici darea de seamă. După discursurile politice firește a urmat «magnum aldomás», cu prilejul căruia, ganeful a avut o nostimă aventură.

Se știe, că bătrânul e aproape mai sgârcit, decât secesionistul orăștian de absurd în «Era nouă». În durata cinii de sine se înțelege a cântat și muzica țigănească. Colo pe la mieșul nopții primașul luă o farfurie și haid' să adune niște bănișori.

Mai întii se duse firește la Tisza, care ceruse dela țiganii să-i cante tot cântecele lui.

Primașul zimbi cât putu de afabil, ȃisă câte-va cuvinte și legănat de nădejdi ademenitóre se închină înaintea «maestrului politic».

Ganeful i-și viri mâna în busunar, căută acolo câtă-va vreme și-apoi pusă pe farfurie — 1 fl.

Primașul rămase înlemnit. Cum, marele proprietar, fost ministru, căruia el i trasese la urechi doinele cele mai frumoșe, să dea numai 1 fl?

Nu putu scóte nici un cuvânt, când unul dintre cei din jurul lui Tisza i-l agrăi.

— *Nó, dar înschimbă odată zlotu și dá înapoi!*

Drept are.

Tatăl: Așa ȃeu, dragă fiule, trebuie să te obicinuiștii să te scoli de vreme. Veđi, ađi dimineața un băiat care s'a sculat de timpuriu a găsit pe stradă o hărtie de 10 fl.!

Fiul: Bine, dragă tată, dar cel care a pierdut hărtia de 10 fl. trebuie să se fi sculat și mai de vreme!

Malițiosă.

— Ei, domnule, și-ți place să dansezi?
— O, și încă cum!
— Bine, dar atunci de ce nu înveți?

Poeți din patru unghiuri.

-- Spicuirii poetice din cea ce apare la noi. --

Dorei.

În ochi ai adâncimi de mări¹
Și în făptura ta întreagă
Acelaș farmec argințiu
Al flórei gingașe de fragă.²

Te-asemeni nimfei din povești
Pe țermul viselor senine
Când oștenită te apleci
C'un aer zimbitor spre mine.

Ca'n codru lacul fermecat
Spre tine sufletu-mi se sbate³
Și tóte stelele din cer
Sînt în adîncu-î scutate.⁴

«Familia».

Traian Mihaï.

¹ Hm! ar fi prea adînci! Știi sînt adîncimi de mări de 12.000 metri și ochi așa de adînci . . . o, mă îndoiesc . . .

² Veđi, veđi, adecă acelaș farmec argințiu. Mă-ar plăcea să știu cum póte fi acest farmec argințiu . . .

³ Un moment . . . Merci, e inzădar, nu pot înțelege comparația asta sublimă. Mii de scuze.

⁴ Fórte frumos și poetic, numai de ași ști în adîncul cu î scutate tóte stelele?

Hans cel cuminte.

I.

Pe Hans î-l trimite stăpânul seú la gară să vadă când pleacă trenul către Cluj. Avea să facă o călătorie în afaceri urgente și până la plecare mai voia să-și aranjeze treburile.

— Dar îmblă یتel — îi mai ھی se și Hans plecá. Stăpânul într'acea aștepta cu nerăbdare rentórcerea lui Hans, dar Hans nu mai vinea. Vremea trecea și

Hans încă tot nu era nicăurí. În urmă după vr'o dóue cíasurí íată că vine tot într'o fugă, abia resuflând.

— Dar unde ai stat atáta vreme, măgarule? — se restește la el stăpânul seú.

— D'apoi, mă rog de یتertare, — îi răspunde Hans înfricat — a trebuit să aștept mult, *căci tremul numai mai nainte a plecat!*

II.

La stăpânul lui Hans într'o ھی venire óspeți dintr'un oraș vecin. Nu era acasă decát stăpána. Stăpânul avea obiceiul să șadă pe vremea aceea în cafenea și să jóce biliard.

— Hans, — îi ھی se stăpána — fugi یتe până la «Central» și veđi dacă nu-í acolo bárbatul meú. De-l veí gási spune-í că n-áú sosit óspeți și să vină numai decát acasă.

Hans pleacă și peste o jumătate de cías revine.

— Eí, l'ai găsit acolo?

— Nu! — răspunde Hans zimbînd șiret.

— Ce mai ai? — í-l întrebă stăpána observând acest zimbet.

— D'apoi, mă rog, am și știut că n'o să fie la «Central».

— De unde ai știut-o?

— Heheí, d'apoi când am fugit spre «Central» *l'am veđut în colț de stradă povestind cu vecinul Michel!*

Șomodeli adevérate.

— Nați Pinkeles despre femeí. —

— Femeile tot de *scaldă* visează și la adecă apoi totuși se necăjesc dacă le numești: *găște*.

*

— Tot de *băi* visează, tot la *băi* se doresc! De ce nu și la — *ocne*?

*

— De altmîntení orí cât s'ar călda, tot «necurate» rămân. — «Diavolul» nu se spală din ele.

*

— Amorul femeilor e loc frumos de patinat, numai cât cel neîmblat cu acest fel de patinat, trebuie să grijască să nu-și rupă grumazul.

*

— De dracul te poți scăpa făcendu-ți 3 cruci. De o nevastă rea nici cu 77 nu te poți mântui.

Conversație de bal.

— Și ai mâncat deja, stimată domnișoră, anul ăsta struguri?

— Încă nu.

— Dar anul trecut?

Vicem pro vicem.

Un Rus care suferia de multă vreme deja de o bătă acută fără să se pōtă vindeca, după ce consultasē cei mai renumiți medici din Rusia fără folos, se hotări să consulteze odată și un homeopat, a cărui veste ajunsesē până la urechile lui.

Doftorul ăsta scōse din busunar o sticluță cu ceva fluid și-o întinsē Rusului să mirōse.

— Nu te simți încă mai bine?

— Nu — rēspunsē Rusul.

— Atunci mai mirōsă odată. Ei și-acum?

— Nicī acum.

— Atunci mai mirōsă și a treia oră și vei fi sānetos.

Rusul dădu din cap și întrebă de doftor după honorarul consultării. Doftorul îi ceru suma de 50 ruble.

— 50 ruble, pentrucă am mirosat de 3 orī? Asta e prea mult.

— Ei, dar eși numai la stradă și vei vedea că ești sānetos — îi rēspunsē doftorul.

— Bine! — țisē atunci Rusul. — Veđi această hārtie de 50 ruble?

— Da.

— Mirōsă-o atunci.

— Domnule!

— Mirōsă-o numai.

— Domnule, ce va să fie asta?

— Mirōsă-o și pentru a treia oră

— Asta e o obrāsnicie!

— Așa, — încheiă acum Rusul punēnd hārtia de 50 ruble din noū în busunar. — Acum es la stradă și când voi fi afară: cele 50 ruble se vor afla în busunarul d-tale.

A FURISĂNIILE JUPÂNULUI SCHMERZENHERZ.

— Medicile mai renomitele se nu abđice di speranțe di a scāpa viața tho!

— Muiera tho se promita la thin că nu mai înșale pe tu. —

— Academiile romun se esprimă regreto pintru mórtea tho prin sculare — mune!

Alegere grea.

— Acum în adevēr nu știū, dragă domnișoră, de ce să mă țin. Ne cunōstem de atāta vreme încāt nu știū să-ți đic ție *d-ta* sau *d-tale tu*.

Regula de tri.

Servitōrea: Închipuie-ți numai, domnule profesor: părechia bētrână din vecinī a cāpētāt azi un copil! Bărbatul e deja de 70 și femeia mai bine de 50 ani.

Profesorul (cam distras): Și de câți ani e atunci copilul?

Hm!

Ospele: Ce pot cāpēta de māncare?

Ospētarul: Chiar ađi am tăiat un porc. Poți dar māncă tot ce pōte oferi un porc.

Are de unde.

Chelnerul (cātrē óspe, un banchier bogat): Poștește pōte domnul o odaie cu dōue paturī?

Banchierul: Ce dōue paturī! *Un pat cu dōue odăi!*

Partea serioasă.

Avis. Am onórea a aduce la cunoștința M. On. public român că am reînnoit cafeneaua mea «*La arborele verde*» amésurat recerínțelor timpului modern, încât astăzi nu stă în nimica în derétul celor dintii cafenele. Spre acest scop am provédut-o cu patru biliarde nóue sistem «Seifert». Deschiderea solemnă a cafenelei va avea loc la 3 octomvrie n. sara, pe lângă muzica lui Racz Joska.

Cu acest prilej nu pot întrelăsa a mulțumi M. On. public român pentru interesul manifestat mie în decurs de 12 ani rugându-l ca și pe viitor să me vredniciască de sprijinul seu, iar eú din parte-mi promit a face tóte spre îndestulirea st. mei óspeți.

Cu stimă:

Iosif Roth,

proprietarul cafenelei «*Arborele verde*».

BIBLIOGRAFIE.

«**Enciclopedia Română**», publicată din însărcinarea și sub auspiciile «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român», de *Dr. C Diaconovich*, prim-secretarul Asociațiunii.

A apărut fasc. XXI, cuprindénd numeroase articole între *Kemet—Libellatici*, este ántaiul fascicol din vol. III al acestei valoroase publicațiuni. În acest fascicol áncă aflám o serie de articole de *interes special românesc*, dintre cari amintim:

Kiajna, Kilia, Klein Ioan Inoc. și K. Samuil, Knezi, Kogálniceanu, Kostake, Kovács, Kretzulescu, Lăcustă Stefan, Lahovari, Lambrior, Lăpédatu, Lascar, Latsco (Dr. Onciul), Luran, Laurențiu, Laurian, Lazar George (cu ilustr.), Lăzăriciu, Lecca, Lemeni, Leon, Leonardescu, Leurdeanu. *Biografii străine*: Kemény, Kepler, Kerner, Kiepert, Kissfaludy, Kisseleff, Klapka, Klopstock, Kossuth, Kotzebue, Krapotkin, Krüger, Kuprili, Laplace, Laski, Lassale, Laudon, Laveleye, (I. I. Nacian), Lebrun, Legrand, Leibniz, Leo, Leonardo da Vinci, Leonardi, Leopold, Lepsius, Lesseps, Lessing, Leuchtenburg, Levasseur (I. I. Nacian). *Articole de istorie, geografie, etnografie*, etc.: Kissingen, Königgrätz, Kurgane (T. Antonescu), Lac, Ladislau, Latini, Lemberg, Leyden, Liban. *Igienă*: Lăptăria, Lapte (I. Felix), Lăuzia (I. Felix), Lavement, Lepra (I. Felix). *Alte articole*: Lac, Lampa, Lâna, Laringe (cu ilustrațiuni), Latină, limba (Tiktin), Lăutar (T. Cerne), Lectura, Legat, Lege, Legislațiune, Legitimațiune, Lemn, Leu, Leucocit, Levant, etc.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: *E. Storck, Bucuresci*) și se primesc numai pentru publicațiunea întregă. Prețul de prenumarare pentru un tom broșurat cor. 20.—, legat cor. 23.20 (în România: lei 25.—, resp. 28.50).

Posta Redacției.

Avis. Aducem la cunoștința celor interesați că tóte clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpăra cu prețuri fóрте avantajóse. La cumpărări mai mari rabat. A se adresa la: Administrația »Vulturului«.

Felpereș (Cluj.) Te îmbrățișám cu aripele nóstre archipăsărești și te rugám să închini câte-odată din cele trei deți de Jakab cu Karsai și în sănătatea noastră.

V. De fel nu suntem supărați, dar purtarea domnului academician «literat» e prea bătătoare la ochi, decí să nu vė mirați că noi, cari suntem chieamați a sbiciuí *tot* ce e reú și necuviincios, câte-odată *ninerám* chiar și pe cei «literați». Gratulám totodată la idea de a se face o *fóie nouă literară-belestristică* în Brașov, mai ales cu concursul puterilor înșirate. Ar fi fóрте salutar a se umplea în literatura română colosalul gol făcut de «Familia». Noi vė asigurám numai din Bihor barem de 200 abonenți. — Salutare!

Cronicar ambulant. Primit cu mulțumită. Precum veđi unele áu apărut deja, deși ici coela schimbate conform raporturilor nóstre. — Cu **Oct.** n'avem nimic personal, dar precum ái putut deja observa noi bicíuim «rimele cari sună sau nu sună» fără considerare la persónă. Póte să fie băiat și poet cu viitor și talent, în care caz n'o să-l abată de pe calea apucată observările nóstre, cari áu mai mult ținta să pună baza unei critice adevérate și să dovedească înainte de tóte, ce puțin știe judeca «un academician» dacă patru șire rimate formează absurditate sau poezie. — În urmă însă, dacă ve zace la inimă putem înceta. — La revedere.

Leon-tin. «Dormi dragă, dormi, fie-ți somnul lin.» Áșa íute ái úitat deja de promisia făcută? De altmíntení «egyhangulag képesítettik». Servus.

O. M. Da, la serbările unirii, aranjate dílele trecute la Blaj, a luat parte și avocatul episcopesc din loc Dr. D. K. Precum ni se scrie acum din Blaj, d-l avocat mai ales pentru acea s'a dus la Blaj, ca în persónă să-și achite abonamentul la «Unirea» pe anii 1892—1900, adecă opt ani. Dar «pechul» naibi! când să plătească restanța, úite numai, bagă seamă că punga și-a úitat-o acasă. «Unirea» de altmíntení și-a pus acum nádejda în proximele serbări ce-o să se țină peste o sută de ani. Póte atunci n'o să mai aibă domnul fisc capítular áșa «pech». Salutare.

Luci. D'o logică, de ți se scólă pėrul măciucă. Am citit-o de mai multe ori fără să fi înțeles din ea ceva. Póte ái voit să scrii odată după sfaturile d-luí U. Tr. Mihaí? Probabil, cel puțin lucrarea e tot áșa de absurdă ca și acele sfaturi.

Uzdin. În adevér mare pacoste pentru ómenii sėraci din comuna D. V. Acum nici muri nu mai îndrăsesc de teamă, că neputénd plăti pe popa o să rămână neîngropați. În unul dintre numerii următorí o să ne ocupám mai detaiat cu Uzdin și cu acest prilej apoí o să ventilám și chestia «popilor». Știi, cum sună cántecul

«Numai popă, numai popă deú să fii
Căci tragí birurí dela morții și dela vii.»

Mulțumită pentru informații și fii în pace. Salve!

Benic. Unde vreai să eși la cale, omul lui Dumneđeú? «Toți ziaristií i-s mincinoși», zice N.—N. e ziarist, prin urmare e mincinos. Dacă N. mințește nu-í drept cea ce spune, «ziaristií dară nu's mincinoși». Dacă

ziariștii nu's mincinoși, atunci spun adevărul și N. ca ziarist încă spune adevărul, când zice, că «Toți ziaristii î-s mincinoși». Dar dacă e drept că «toți ziaristii î-s mincinoși» atunci N. încă e mincinos, spune un neadevăr. — Omul lui Dumnezeu, unde vrea să eși la cale?

P. (S.) Ți-am publica cu drag poezia dacă nu ne-ar fi teamă că culegătorii la culegerea ei se pun în grevă. Încearcă la «Familia». Noi încă nu sîntem academicieni, nu ne-am câștigat decî încă privilegiul să publicăm ori ce încercări poetice.

Alba. «Vecinul te u i-ți vrea reul, eu însă vreau binele te u» a ȃis avocatul și n'a lăsat pe clientul se u

decăt cămașa. — Veȃi tóte lucrurile a u dóue fețe. «Și dacă do i inși fac același lucru, totuși nu-i unul și acelaș lucru», a ȃis bărbatul când l'a dat pe prietinel casei pe ușă afară. — Salutare.

Sibii «*Deue documente*» o să apară póte în numérul proxim. Avênd deja pentru numérul ásta un raport din Cluj a trebuit să amănám publicarea documentelor. — Salutare.

Ucalegon. Cu posta de er i ne-ai trimis o poezie spre publicare, numele însă nu ni l'-ai comunicat. O, fi bun comunică-ne și rumele, ca să-ți putem retrimite poezia!

COMERCIANT ROMÂN!

Prăvălia de spițerii vinuri și delicatese
alui

GEORGE BORHA

în Oradea-Mare (Nagyvárad)
lângă podul mare

e bine prevăduță cu cele mai bune și
ieftine mărfuri precum:

Zahăr, Cafea, Urez, Faină, Șocoladă, Póme
sudice, Cașuri, Cărnuri, Oleu, Ciai, Rum,
Lumin i, Petroleu.

Comandele din provinție se împlinesc
prompt și conștiincios.

Prețuri ieftine, marfă bună!

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SO-
CIIETATE PE ACȚII.

**Sediul: Arad, casa proprie, ca-
lea Archiducele Iosif nr. 2**

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **fl. 300.000** Fond de
rezervă **fl. 100000**

Depuneri **fl. 1.000.000.** Circulația anuală
fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după
care solvește 5% interese fără pîrvire la ter-
minul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o
solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri pînă la
fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea
libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se
efectuesc momentan după sosirea comandei

Direcțiunea institutului.

Ministerul Lucrărilor Publice din România.

D i v i s i u n e a I.

Se aduce la cunoștința generală că acest Minister a pus în vîndare la librării *Socecu, Alcalay și Müller* (București) următoarele publicațiuni cu prețurile indicate în dreptul fie căreia:

Espunerea situații Ministerului ei Lucrărilor publice la finele anului 1897. Dóue volume à lei	18.75
Les routes en Romanie 1 volum, lei	2.50
Harta murală a drumurilor țării, 4 fo i	12.50
Harta drumurilor, împărțită pe județe	0.50

ȘEFUL DIVISIEI.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. mai 1900.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.					Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.						
	Accel.		Person.		Mixt.		Accel.		Person.		Mixt.
Cluj pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	3 —	Budapesta pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Hue din »	12 20	1 44	8 37	7 54	5 41	Nagy-Káta »	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea »	12 52	2 15	9 19	8 32	3 25	Szolnok »	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea »	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány »	12 55	10 43	11 53	2 —	5 —
Bratca »	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd »	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad »	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp »	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd »	†1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalu »	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd »	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd »	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü »	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes »	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența »	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors »	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește	2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki »	— —	— —	1 36	3 32	7 08
Oradea-Mare pleacă	2 38	4 10	11 32	11 04	2 23	Oradea-Mare sosește	2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspöki »	— —	— —	11 42	11 15	2 38	Oradea-Mare pleacă	2 18	12 16	2 06	3 58	12 25
Bors »	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Velența »	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes »	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü »	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd »	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd »	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalu »	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Alesd »	†3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp »	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad »	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd »	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca »	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány »	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	Bucea »	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok »	5 39	7 32	3 35	2 37	— —	Ciucea »	4 16	2 16	4 53	6 31	3 49
Nagy-Káta »	6 09	8 28	4 45	5 —	— —	Huedin »	4 52	2 49	5 32	7 16	— —
Budapesta sosește	7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj sosește	5 55	3 50	6 38	8 33	7 04

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.				Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.			
		Mixt.	Person.			Person.	Mixt.
Oradea-Mare pleacă		5 35	2 40	Vașcou pleacă		4 00	2 55
Felix »		— —	3 13	Lunca-Baița »		†4 12	†3 08
Cordău »		6 26	3 27	Sudrici »		4 30	3 37
Drăgești »		7 55	4 45	Beiuș »		5 07	4 16
Ceica »		8 12	†5 00	Șoncoiuș »		†5 28	†4 38
Sombașag-Rogoz »		9 02	5 47	B.-Ujlak »		5 40	†4 51
Hollod »		9 15	5 58	Borz »		†5 49	†5 01
Ginta »		9 29	6 11	Șoim »		6 05	5 22
Șoim »		9 55	6 36	Ginta »		6 26	†5 42
Borz »		†10 10	†6 50	Hollod »		7 01	6 —
B.-Ujlak »		10 22	7 01	Sombașag-Rogoz »		7 31	6 28
Șoncoiuș »		†10 35	†7 13	Ceica »		†7 27	†7 08
Beiuș »		11 21	7 47	Drăgești »		7 56	7 33
Sudrici »		11 44	8 09	Cordău »		8 57	†8 36
Lunca-Băița »		12 13	†8 21	Felix »		9 10	†8 49
Vașcou sosește		12 29	8 49	Oradea-Mare sosește		9 41	9 21

Oradea-Mare—Arad.					Arad—Oradea-Mare.				
		Person.					Person.		
Oradea-Mare pleacă		10 20	4 30	7 00	Arad pleacă	5 10	11 20	9 37	
Osi »		10 30	4 41	7 16	Curtici »	5 39	11 49	10 07	
Less »		10 48	5 01	7 52	Ciaba »	6 40	12 54	11 50	
Czéfa »		11 03	5 19	8 29	Giula »	7 27	3 05	5 36	
Szalonta »		11 26	†5 44	8 46	Sarkad »	7 47	3 27	5 58	
Kötegyán »		11 46	6 05	9 15	Kötegyán »	†7 56	3 39	6 10	
Sarkad »		11 57	6 17	9 37	Salonta »	8 28	4 10	6 47	
Giula »		12 21	7 44	10 01	Cefa »	8 42	4 34	7 18	
Ciaba »		2 23	7 18	4 32	Less »	9 04	5 —	7 51	
Curtici »		3 28	8 21	5 38	Ósi »	9 21	5 19	8 16	
Arad sosește		3 55	8 48	6 05	Oradea-Mare sosește	9 32	5 30	8 31	

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.